

Sygn. akt II CSK 332/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z powództwa B. B.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "[...]" w Ł.
o stwierdzenie nieważności uchwały,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 9 stycznia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 listopada 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz
oddala wniosek pełnomocnika powódki o przyznanie kosztów
nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej w postępowaniu
kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pełnomocnik powódki B. B. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 6 listopada 2012 r. wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że powołana przesłanka została wykazana.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej jako przesłankę wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, skarżący powinien wykazać, że w sprawie doszło do oczywistego, tj. kwalifikowanego naruszenia prawa, widocznego od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy oraz że w wyniku takiego naruszenia prawa zapadł w Sądzie drugiej instancji wyrok oczywiście wadliwy. Sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego, określonych przepisów prawa nie jest wystarczający, gdyż nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Mimo bowiem nawet oczywistego naruszenia prawa, wyrok może być prawidłowy (postanowienie SN z dnia 7 grudnia 2011 r., V CSK 113/11, nie publ.). Tych wymagań skarżąca nie spełniła.

W wyroku z dnia 25 listopada 2011 r. (II CSK 118/11, OSNC 2012, nr 5, poz. 64) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że osoba uprawniona, wytaczając powództwo na podstawie art. 43 ust. 5 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (jedn. tekst: Dz.U. z 2003 r. Nr 119, poz. 1116 ze zm.), może żądać stwierdzenia nieważności uchwały zarządu, jeżeli jest sprzeczna z prawem, albo jej uchylenia, gdy jest zgodna z prawem, lecz narusza interes prawny lub uprawnienia skarżącego. Wbrew twierdzeniom skargi kasacyjnej Sąd Apelacyjny rozpoznając apelację rozpatrzył przytoczone w sprawie okoliczności świadczące o sprzeczności uchwały z prawem, które mogły stanowić podstawę do stwierdzenia jej nieważności, jak również okoliczności wskazujące na to, że zaskarżona uchwała narusza interes prawny lub uprawnienia powódki, których uwzględnienie mogłoby doprowadzić do uchylenia tej uchwały. Zarzuty sprzeczności z prawem nie uzasadniają natomiast żądania uchylenia uchwały, w związku z czym Sąd Apelacyjny nie miał obowiązku, by w tym kontekście zarzuty te poddawać dodatkowemu badaniu.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Pełnomocnik powódki został ustanowiony w celu udzielenia skarżącej pomocy prawnej w postępowaniu kasacyjnym. Skoro należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej z powodu jej oczywistej bezzasadności spowodowanej wadliwą konstrukcją skargi, to w istocie „pomoc prawna” nie została udzielona. Brak było zatem podstaw do uwzględnienia wniosku o przyznanie od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (zob. postanowienie SN z dnia 20 września 2007 r., sygn. akt II CZ 69/07, OSNC z 2008 r., nr 3, poz. 41, postanowienie SN z dnia 26 listopada 2010 r., IV CSK 332/10, nie publ., postanowienie SN z dnia 11 maja 2011 r., II CSK 699/10, OSNC-ZD C/2011, poz. 72).

aw

jw